

KAPITOLA I

Oblohu z rodu Poutníků bolelo na plicích a šedou kůži měla tak zmáčenou, že získala téměř černý odstín. Připadala si slabá v kolenou a její obvykle silné a spolehlivé nohy jí teď divoce podkluzovaly v bahně, když uháněla lesem. Bála se, že se každou chvíli smekne a svalí na zem.

A přece nemohla zastavit. Do očí, uší i chobotu ji šlehalý větve a málem zakopla o jednu, která nedávno spadla ze salámovníku, přesto se však slonice potácela dál, poháněná nějakou vnitřní silou, již nedokázala vysvětlit.

Musím se tam dostat.

Kam?

To nevím, ale musím!

Hustá vegetace se před ní náhle rozestoupila a Obloha vklopýtala na okraj malé mýtiny. Vše na okamžik ozářil úder

blesku nad korunami stromů a mladá slonice se zajíkla hrůzou.

Stála tam skupinka paviánů se vztyčenými ocasy a rozzuřeně nakrčenými čenichy. Byl s nimi také mladý lev bez hřívy, který se výhruzně skláněl nad něčím uprostřed kruhu. Pohled na lva ve společnosti paviánů už Oblohu nemohl překvapit – ne po všem, co se událo během minulých ročních dob – výraz v jeho tváři ji však šokoval.

To je Hrdina! Hvězdné lvíče! Ale sotva bych ho poznala.

Tyčil se nad dalším paviánem, který celý zkrvavený a vystrašený ležel na zemi. Lev měl rozevřené čelisti, z nichž mu odkapávaly sliny, cenil dlouhé zuby a jeho jantarové oči se leskly odhodláním zabíjet.

„Podvedl jsi nás!“ zařval Hrdina na paviána. Obloha náhle s úlekem pochopila, kdo to je – Trn Středolístek z Tlupy z Jasného lesa.

Ucítila svíravou bolest v nitru. Tihle dva, lev a pavián, si přece byli tak blízcí. A teď se Trn válí v bahně pod Hrdinovými čelistmi.

Jako by se všechno v Zemi odvážných rozbilo, pomyslela si Obloha. Pozvedla chobot.

„Přestaňte!“ Její výkřik se rozlehl po celé mýtině.

Všichni paviáni se k ní vmžiku polekaně obrátili, ale Hrdina ani nevzhlédl. Dál na svého zajatce shlížel s neoblomnou zuřivostí. „Teď zemřeš, zrádce!“

Obloze bylo jasné, že nemá na vybranou. Rozběhla se.

Paviáni se před ní za poplašeného výskotu a vřiskotu vyděšeně rozutekli a vyklidili jí cestu. Hrdina už se vrhal po Trnově